

ὑπὸ τῆς πρώτης σχηματισθείσης τὸ φέρει εἰς τὰς μελιτοποιούς, αἵτινες κεῖνται ἐν τῷ κέντρῳ τῆς φωλεᾶς εἰς βάθος 60—80 ὑφεκατοστομέτρων ὑπὸ τὴν γῆν. Αἱ μετακομιστικαὶ εἶναι χρώματος ἀνοιχτῆ φαῖς. Τὴν τρίτην τάξιν ἀποτελοῦσιν αἱ μελιτοποιοὶ, ἔχουσαι τὸ αὐτὸ μὲ τὰς μετακομιστικὰς χρώμα καὶ ὁμοιάζουσαι αὐταῖς κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὰς διαστάσεις τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν μελῶν, ἀλλ' εἰς τοῦτο μόνον περιορίζεται ἡ ὁμοιότης, διότι αἱ τελευταῖαι ἔχουσι κοιλίαν εἰκοσακίς μεγαλειτέραν τοῦ λοιποῦ σώματος, ὅθεν εἶναι καταδεδικασμένοι εἰς ἐντελῆ ἀκινήσιαν· αὕτη δὲ ἡ κοιλία εἶναι ὁ περιέχων τὸ μέλι σάκος. Διέρχονται τὴν ζωὴν ἐπὶ εἵδους τάπητος κατεσκευασμένου ἐξ ἰγῶν φυτικῶν οὐσιῶν μετὰ λεπτότητος καὶ τέχνης συμπεπλεγμένων· ἔνθα οἱ τῆς δευτέρας τάξεως μύρμηκες φέρουσιν εἰς αὐτὰς τὴν τροφήν· ἀλλ' ἡ μεγάλη αὕτη κοιλία σχηματίζεται διὰ τῆς ἡλικίας· διότι κατ' ἀρχὰς ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς λοιπὰς. Τὸ μέλι τοῦτο ἐπιζητᾶται πολὺ ὑπὸ τῶν ἀγρίων, οὐχ ἥττον δὲ καὶ ὑπὸ τῶν πεπολιτισμένων· λέγεται δὲ ὅτι εἶναι ἐξαιρετόν, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ οἱ κατηγοροῦντες αὐτό.

Πυθαγόρας

Ἐσπερινὴ προσευχή.

—Ζητῶ συγγνώμην, —εἶπεν ἡ κυρία Β. εἰς μερικὰς φικαϊνάδας τῆς, αἱ ὁποῖαι ἤλθον νὰ ἀπεράσωσι τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς. —Θὰ σὰς ἀφῇσω δι' ὀλίγας στιγμὰς, διότι εἶναι καιρὸς νὰ βάλω τὸν μικρόν μου Γεώργιον εἰς τὸ κρεβάτι.

—Αἶ, καὶ δὲν λέγεις τῆς ὑπερρέτριας νὰ τὸν βάλῃ; —εἶπεν ἡ φίλη τῆς Ζ; —Δὲν ἡμπορεῖ τάχα ἐκεῖνὴ νὰ τοῦ βάλῃ τὰ νυχτικά του καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὸ κρεβάτι, μόνον πρέπει νὰ διακόψῃς τὴν συναστροφὴν μὰς καὶ νὰ ὑπάγῃς σύ; Ἐκτὸς τούτου τὰ παιδία κακομαθαίνουν οὕτω πως καὶ τότε ἡ δυστυχὴς μήτηρ δὲν θὰ ἔχῃ καιρὸν οὐδὲ ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἡ ὑπηρετρεῖα, —φίλη Ζ, —ἀπεκρίθη ἡ κυρία Β. Δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἕτι μία μήτηρ εἰς τοιαύτας περιστάσεις· δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκδύσῃ καὶ ἐνδύσῃ μόνον τὸ παιδίον, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότατον καὶ νὰ τὸ δηγήσῃ εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ χριστιανικά του καθήκοντα πρὶν πλαγιάσῃ. Ὅθεν σὰς ζητῶ καὶ πάλιν συγγνώμην δι' ὀλίγας στιγμὰς.

—Πόσον παράξενος γυναῖκα εἶναι ἡ κυρία Β.; —εἶπεν ἡ κυρία Ζ. πρὸς τὰς ἄλλας κυρίας— πάντοτε μὲ τὴν θρησκείαν τυραννεῖ τὸν ἀτυχῆ Γεώργιον, ὥς νὰ ἦτο εἰς κατὰστασιν τὸ μικρὸν ἐκεῖνο παιδίον νὰ ἐννοῇ τὰς διδασκαλίας αὐτῆς.

—Λοιπὸν, ἀγάπη μου, —εἶπεν ἡ κ. Β. εἰς τὸν μικρόν Γεώργιον, εἰσελθούσα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ δ' πνους, —εἶναι καιρὸς νὰ κοιμηθῇς.

—Μαλιστα, καὶ ἀπόψε, ὥς βλέπεις, μήτηρ, ἐξεδύθηκα καὶ ἔβαλα τὸ νυχτικόν μου ὑποκάμισον μόνος. Εἶμαι μεγάλον παιδίον τώρα.

—Εἴδες, τέκνον μου. Ἐλθε τώρα νὰ εἴπῃς τὴν προσευχὴν σου.

Ὁ Γεώργιος ἐγονάτισε ἔμπροσθεν τῶν γονάτων τῆς μητρός του, ἔκυψε τὴν κεφαλὴν καὶ θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐπρόφερε τὴν ἐξῆς βλαχίαν προσευχὴν. «Σὲ εὐχαριστῶ Θεέ, ὅτι μὲ ἐφύλαξες ὡς γιῇ βλῆν τὴν ἡμέραν—ὅτι ἔχω τόσα καλὰ καὶ πολλὰ παιγνίδια νὰ παίζω—ὅτι δὲν εἶμαι τυφλὸς καθὼς ὁ πτωχὸς ἐκεῖνός ἀνθρώπος, τὸν ὁποῖον εἶδον σήμερον εἰς τοὺς δρόμους, ἀλλὰ βλέπω νὰ περιπατῶ καὶ νὰ τρέχω καὶ νὰ παίζω μὲ ἄλλα παιδία—Σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλὴν μου μητέρα καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ προφυλάττῃς τὸν ἀπόντα πατέρα μου ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν ἐδῶ— νὰ συγχωρήσῃς ὅλα τὰ σφαλμάτά μου καὶ νὰ εὐλογῇς τοὺς ἀγαπητοὺς μου γονεῖς, καὶ ὅλους τοὺς φίλους μου,— καὶ νὰ μὲ βοηθῇς νὰ ῥῆμαι πάντοτε καλὸν παιδίον, διὰ χάριν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. »

Μετὰ τὴν μικρὰν ταύτην δέησιν ὁ Γεώργιος ἐσηκώθη, ἐφίλησε τὴν μητέρα του καὶ ἀνέβη εἰς τὴν κλίνην. Ἡ δὲ καλὴ του μήτηρ ἀφοῦ τὸν ἐφίλησε καὶ τοῦ εὐχάρησεν καλὴν νύκτα ἐπαnéστρεψεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐπέρασε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐσπέρας μὲ τὰς φίλας τῆς.

Ἐὰν ἀπασαὶ αἱ μητέρες μὰς ἐξετέλουν ἀκριβῶς τὰ πρὸς τὰ τέκνα των θρησκευτικὰ των καθήκοντα δὲν θὰ ἔδλεπέ τις τόσην ἀντροπαλίαν καὶ κακοθῆβαιν μεταξὺ τῶν παιδιῶν, ὅσην βλέπομεν σήμερον. Εἴθε νὰ ἔλθῃ ταχέως ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν αἱ μητέρες καὶ σύζυγοί μας θὰ προτιμῶσι τὴν κατ' οἶκον ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των ἀπὸ τοὺς χοροὺς, τὰ θέατρα καὶ τὰς

ποικίλας ἄλλας διασκεδάσεις, εἰς τὰς ὁποίας πρὸς ζημίαν τῆς οἰκογενείας των συχνάζουσι καὶ εὐρίσκουσι σήμερον εὐχαρίστησιν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΪΣΤΟΡΙΚΑ.

ΑΣΙΑ.

(18. προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὡς εἶπον ἐν γένει ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς μεγίστης τῶν Ἠπειρῶν τῆς γῆς. — τῆς Ἀσίας· εἰς τὸ παρὸν ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω μερικὰ ἄκόμη, πρὶν ἢ ἐμῶ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἱστορίας τῆς πρώτης ἐκείνης κοιτίδος τοῦ ἀνθρώπου γένους.

Ἡ Ἀσία, ὡς εἶπον, ὅτι εἶναι ἡ μεγίστη καὶ πολυανθρωποτάτη Ἠπειρος τῆς γῆς, καὶ εἶναι ἀληθές· διότι παρέχει 18 ἑκατομ. τετραγωνικῶν μιλίων, ἥτοι τὸ ἕν περίπου τρίτον τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς γῆς! Ἐχει δὲ σχῆμα ἀκανωνίστου τετραγώνου, ὅπως δόνασθε νὰ ἴδῃτε παρατηροῦντες εἰς ὅποιονδήποτε χάρτη. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς προσέτι εἶναι μέγιστος ἀναβαίνων εἰς 590 ἑκατομμύρια ψυχῶν, ἥτοι σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Τὸ κλίμα προσέτι τῆς Ἀσίας εἶναι ποικιλώτατον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς κατεψυγμένης καὶ ψυχρῆς μέχρι τῆς καρδίας· τῆς διακεκαυμένης. Οἱ ποταμοὶ τῆς εἶναι κατώτεροι κατὰ τὸ μέγεθος μόνον τῶν ποταμῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ τὰ ὄρη τῆς ὑπερέχουν κατὰ τὸ ὕψος πάντα τὰ ὄρη τῆς γῆς.

Ἐχει προσέτι μεγάλας λίμνας, ἐκτεταμένας πεδιάδας καὶ εὐρείας ἐρήμους.

Ἐν αὐτῇ φύονται τὰ ἐκλεκτότατα ἄνθη, τὰ γλυκύτατα ἀρώματα καὶ τὰ πολυτιμώτατα μύρα.

Ἡ Ἀσία εἶναι ἡ γεννήτειρα γῆ τοῦ ἵππου, τοῦ ταοῦ, (παγωνίου) τοῦ φασιανοῦ καὶ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων. Ἐν γένει δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν εὐρίσκει τις πᾶν ὅ, τι μεγαλοπρεπὲς συνδεσμένον μετὰ παντὸς ὡραίου.

Ἱστορικῶς προσέτι καὶ ἠθικῶς ἡ Ἀσία εἶναι θαυμασίος τόπος. Ἐνταῦθα ἐδημιουργήθη τὸ πρῶτον ζεῦγος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐδῶ ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου γένους ἀρχεται.

Εἰς τὴν Ἀσίαν συνεστήθησαν καὶ ἐκεῖ εὐρίσκομεν σήμερον τὰ μέγιστα κράτη ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ Κίνα μὲ τὰ 360 ἑκατομμύρια τῆς. — Ἡ Ἰνδία μὲ 200 ἑκατομμύρια. Ἐνταῦθα εἶχον τὴν ἀρχὴν τῶν οἱ Τοῦρκοι, οἵτινες ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐστῆσαν ὁ τρόμος τοῦ κόσμου. — Ἐδῶ οἱ Σαρακηνοὶ ἔτρεξαν τὸ ἔνδοξον αὐτῶν στάδιον. Ἐνταῦθα κατῴκησαν ὁ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. — Ἐδῶ εἶναι τὸ ὄρος Σινᾶ, ἡ Βηθλεὲμ καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ. — Ἐδῶ ἐβασίλευσεν ὁ

Δαβὶδ καὶ ἐπροφῆτευσεν ὁ Ἡσαΐας. — Ἐδῶ ὑπῆρξαν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα. — Ἐδῶ ἐκτίσεν ὁ Σολομὼν τὸν περίφημον ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνταῦθα τέλος ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη τὸ κατὰ σάρκα, ἔζησεν καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν Ἀσίαν ἔλαβον τὴν ἀρχὴν τῶν αἰ θρησκείαι, αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτησαν ἐν τῷ κόσμῳ — ἡγουν ὁ Βουδισμὸς, Λαμαϊσμὸς, Χριστιανισμὸς καὶ Μωαμεθανισμὸς. Ἡ Ἀσία ἐπομένως ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν εἶναι χώρα πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ὅπως θὰ ἴδωμεν, ὅταν εἰσελθώμεν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.)

Ὅταν τὸ ρόδον ᾖ ἄγριον, ἔχει μόνον πέντε φύλλα· ἀκολούθως δὲ καλλιεργούμενον ἀποκτᾷ πλείονα, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ ἡ ἀληθὴς ὡραιότης αὐτοῦ.

Γινώσκονται μέχρι τοῦδε πλείονα τῶν διακοσίων εἰδῶν ἐκ τοῦ γένους· τῶν ρόδων, καὶ ὅλα ταῦτα ἀνήκουσαν εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἀπὸ τῆς Καυκάσας καὶ Ἰαπωνίας μέχρι τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Εὐρώπης. Εὐρίσκονται δὲ τινὰ καὶ εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν. Οὐδὲν ἐκ τούτων περιλαμβάνεται εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη μέχρι τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ ὀλίγιστα ὑπερβαίνουν τὰ ὅρια ταῦτα· ἅπαντα εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῆς Εὐρώπης μέρη εἶναι ἄγρια.

Εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ ὅς ὅλων τῶν λαῶν τὸ ρόδον ἐθεωρήθη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνθέων.

Οἱ Ἕλληνες τὸ ἀφιέρωσαν εἰς τὴν Ἀφροδίτην. Κατὰ τὴν μυθολογίαν τοῦτο ἦτο λευκὸν τὸ πρῶτον, ἐχρωματίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀδωνιδος ἢ ὑπὸ τοῦ Ἐρωτος, ἢ προσέτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν δακτύλων τῆς Ἀφροδίτης. ἦν ἄκανθὰ τις ἐτραυμάτισεν.

Ἄλλοι πάλιν περιποιούντες τιμὴν τῷ Βάκχῳ, εἰς αὐτὸν ἀποδίδουσι τὴν παραγωγὴν του. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Gessner·

« Τότε δ' ἐξεκένωσε τὴν φιάλην (ὁ Βάκχος) καὶ γελᾶσας, ἐπανήρχισε νὰ διηγῇται, τίνι τρόπῳ ἔδωκε βλάστησιν εἰς τὸ ρόδον.